

Najvyšší súd dovoláciu žiadosť žalovaných zamietol, lebo nespoznal zákonného dôvodu, aby rozsudok odvolacieho súdu bol zmenený, zbavený účinnosti alebo rozviazaný.

Čís. 17155.

Daňový dlžník nemôže sa domáhať na eráre vrátenia daňových preplatkov poradom práva.*)

(Rozh. z 6. októbra 1938, R IV 376/38.)

Daňový dlžník domáhal sa žalobou na žalovanom eráre vrátenia daňových preplatkov, ktoré mu boli pre nesprávnosť daňového predpisu odpísané, neboly mu však vrátené. — Súd prvej stolice zastavil spor pre prekážku sporu podľa § 180 č. 1 Osp. Z dôvodov: Rozhodovanie o t. zv. daňových preplatkoch vyhrazené je zvláštnému riadeniu pred finančnými úradmi a neprísluší rozhodovanie o týchto rádnym súdom. V danom prípade pak dokonca finanční úradmi již pravoplatně rozhodly a nepřísluší soudu, aby tomuto finančnímu rozhodnutí dodával exekuční síly, jak žalobce svým návrhem vlastně požaduje. Tím, že finanční orgány pravoplatně rozhodly, nestal se daňový přeplatek pohledávkou z titulu soukromoprávního, o němž by byl povolán rozhodovati rádný soud. — Rekurný súd usnesenie súdu prvej stolice potvrdil.

Najvyšší súd rekurz zamietol.

Dôvody:

Pomer daňového subjektu ku štátu je pomerom verejnoprávnym a je preto aj nárok na t. zv. daňové preplatky nárokom z pomeru verejnoprávného, ktorý nepatrí na porad práva. To vysvitá aj z rozhodnutia Úr. sb. 3364, ktorého sa rekurent v prvom rade dovoláva. V ostatnom smere je rekurentov poukaz na toto rozhodnutie nemiestny, lebo zabúda, že v onom poddĺžníckom spore išlo o uplatňovaný nárok osoby tretej, odlišnej od daňového subjektu, a že i tak nárok tejto tretej osoby zostal meritorne závislým od tvrdeného určenia verejnoprávného nároku povolenými finančnými úradmi. I v prípade Úr. sb. č. 3568 šlo o nárok osoby tretej a nie daňového subjektu. Je preto napadnuté rozhodnutie správne.

Čís. 17156.

Služebná smluva uzavrená s cudzozemcom nie je neplatná preto, že si zamestnávateľ neobstaral povolenie úradu zamestnávať cudzozemca [§ 3 (1) zák. č. 39/1928 Sb. z. a n.].

*) Porov.: Úr. sb. č. 3364.

Odoprenie povolenia je príhodou v osobe zamestnavateľa; nezáleží na tom, že v služebnej smluve obstaranie povolenia uložené bolo zamestnancovi.*)

(Rozh. z 12. októbra 1938, Rv III 529/38.)

Žalobu zamestnanca proti zamestnateľke o zaplatenie služebných požitkov, oba nižšie súdy zamietly.

Najvyšší súd rozsudok odvolacieho súdu rozviazal a uložil mu ďalšie pojednávanie a nové rozhodnutie.

Dôvody:

Proti žalobnému nároku bránila sa žalovaná strana jedine tým a tiež oba nižšie súdy zamietly žalobu z tohoto dôvodu, že žalobník, ktorý bol podľa smluvy povinný opatriť si ako cudzozemec pracovné povolenie, pre odoprenie tohoto so strany príslušného úradu nemohol konať služby, ku ktorým sa smluvou zaviazal, bol právne nespôsobilý konať túto činnosť, a tak nemôže ani požadovať od žalovanej strany svoju mzdu podľa smluvy, lebo okolnosť neposkytnutia pracovného povolenia činí služebnú smluvu pre žalovanú stranu nezáväznou.

Avšak ustanovenie § 3 (1) zák. č. 39/1928 Sb. z. a n. uložilo zamestnateľovi za povinnosť, aby si opatril úradné povolenie ku zamestnávaniu cudzozemca a nedostatok svolenia ku zamestnaniu cudzozemca je príhodou v osobe zamestnateľovej, ako to Najvyšší súd vyložil v rozhodnutí Sb. n. s. č. 14089, na ktoré sa cieľom stručnosti poukazuje.

Z toho, že sa žalovaná strana nezachovala podľa povinnosti uloženej jej zák. č. 39/1928 Sb. z. a n., ale naopak — podľa nenapadnutého zistenia nižších súdov — túto svoju povinnosť preniesla na žalobníka, nemôže žalobníkovi vzniknúť ujma na jeho právach zo služebnej smluvy, ktorá bola v pomere k nemu záväzne ujednaná. Žalobný nárok je tedy oprávnený.

Pretože sa však v dôsledku svojho mylného stanoviska odvolací súd nezaoberal výškou žalobného nároku a skutkový stav v tomto smere nezistil, bolo treba pokračovať v smysle § 543 Osp.

Čís. 17157.

Odporovacia žaloba je žalobou o plnenie a nie žalobou určovacou.

Odporovacia žaloba veriteľa skráteného tým, že dlžník svoju pohľadávku cedoval, má smerovať proti cesionárovi na vydanie sumy pohľadávky, ak mu už bola zaplatená. Žaloba, ktorou sa skrátený veriteľ do-

*) Porov.: Sb. n. s. č. 13467, 14089.